

International Journal of Sanskrit Research

अनन्ता

ISSN: 2394-7519

IJSR 2020; 6(1): 116-119

© 2020 IJSR

www.anantaajournal.com

Received: 04-11-2019

Accepted: 08-12-2019

बि. वेङ्कटेश्वर रावः

शोधछात्र, आ.नागार्जुन

विश्वनिद्यालयः गुण्टूरु, आन्ध्र

प्रदेश, भारत

डां. डि. यन्. दीक्षितः

मार्गदर्शक, आ.नागार्जुन

विश्वनिद्यालयः गुण्टूरु, आन्ध्र

प्रदेश, भारत

Corresponding Author:

बि. वेङ्कटेश्वर रावः

शोधछात्र, आ.नागार्जुन

विश्वनिद्यालयः गुण्टूरु, आन्ध्र

प्रदेश, भारत

धन्वन्तरिणा उक्तं पशुभिः प्रयोजनम्

बि.वेङ्कटेश्वर राव, डां.डि.यन्.दीक्षित

प्रस्तावना

1. गजः - गजस्य मांसः न भोजनोपयोगि किन्तु गजवाहनेन उल्लाघः(रोगशक्तिः) त्रिदोषशान्तिश्च भवति । गजक्षीरं च प्रमेहः, कुष्ठः, गुल्मः इति रोगान् निरयति ।

हस्तीद्विपोगजोनाग इभश्चद्विरदः करी ।

वारणः कुञ्जरोदन्ती मातङ्गष्षष्टिहायनः ॥

दन्तावलो गजश्चैव पद्मीस्तम्भेरमोमतः ।

न एकलभः प्रोक्तः कुम्भीचकथितो बुधैः ॥

कुञ्जरारोहणं कुर्यास्त्रिदोषशमनं परम्

दुग्धं प्रमेहशमनं कुष्ठगुल्महरं परम् ॥¹

धन्वन्तरिनिघामट्टः, सुवर्णादिवर्गः, पृ -- 254

2. अश्वः - अश्वस्यापि आरोहेण मूत्रव्याधिः नश्यति । व्याधेः नाम मूत्रकुच्छः मूत्रस्य विसर्गे यः क्लेशः सनिवारितो भवतीति भावः। “स्यात् कष्टं कृच्छमाभीलं ” इत्यमरः अपि च त्रिदोषाः अश्वयानेन नष्टाः भवन्ति । अश्ववेगेन शरीरस्य चलनाधिक्यत् एवं भवेत् । अश्व बऽवा क्षीरं तु चित्तभ्रम निवारकम् ।

घोटाश्वतुरगोवाजी हरिरुसस्तुवङ्गमः ।

शालिहोत्रोजवीसप्तिस्तुरङ्गस्सैन्धवोहयः ॥

अश्वीरोहणमात्रन्तु मूत्रकृच्छ्रविनाशयेत् ।
त्रिदोषशमनंबलं तद्गुग्धंभ्रमनाशकम् ॥ ¹

3. उष्ट्रः- उष्ट्रस्य क्षीरं शीतनाशकं अर्शसः उपशमकं क्रिमिनाशकं महोरशमकं भवति ग्रहपीडां च निवारयति । वीर्यं क्षणतां निरूध्य धातुपुष्टिकरं भवति ।

उष्ट्रः क्रमेलकोधूम्रः करभोदीर्घमार्गगः ।
द्विककृच्छं कुनासश्च दीर्घग्रीवोघ भ्रकः ॥
क्रमेलदुग्धं शीतघ्नमर्शः क्रियामबुदरपहम् ।
ग्रहभूतप्रशमनं नष्टेद्रियकरं परम् ॥ ¹

4. गर्दभः - गर्दभस्य क्षीरं शरीरबलवर्धकं भ्रमं मूत्रकृच्छं निवारयति ।

बालानामपि रोगहारकम् ।
गर्दभश्शुद्धकर्णश्च बालोयोशसभःखरः ।
भारवाहीभूरिगामो धूसरोरेणु भूषितः ॥
खरदुग्धं भ्रमहरं कायसिद्धिकरं परम् ।
कामिलामूत्रकृच्छ्रं बलरोगहरं परम् ॥ ²

5. छागलः - छागलस्य मांसः गुरुः स्निग्धश्च भवति । श्वास रोगान् कासरोगान् वातरोगान् प्रदररोगान् शोषकि कफदोषं च जेतुं प्रभवति ।

छागलोबर्कश्चागः चलपादस्तुवस्तकः ।
वोलकश्चैडकोजाच लम्बकर्णस्तथैवच ॥
अजमांसं गुरुस्निग्धं श्वासकासानिलापहम् ।
प्रदरंहन्ति गुरुस्निग्धं च पित्तघ्नं कफदोषजित् ॥ ¹

6. मेघः- मोषमांसं मधुरं शीतवीर्यं गुरुं च भवति । त्रिदोषहारकं भवति ।

प्रतिश्वायं ज्वरं च निवारयति शरीरकान्तिं वृद्धिं करोति ।

तगरुर्मदं मोषा च ह्युरभ्र उदणस्तथा अतिलोमस्तभोर्णाम्
युरेडकोवृष्टिरेव च ।
तगरुर्मधुरं मांसं शीतवीर्यं त्रिदोषजित् प्रतिश्वायाज्वरहरं
गुरुकान्ति प्रदंनृणाम् ॥ ²

7. महिषः - महिष वृषभयोः मांसेन गुणः यद्यपि धन्वरिनिघण्टौ ऐदाहतः तथापि बहुभिःजनैःतन्मांसं उपयुज्यते । त्वचा च दूनि प्रयोजनानि प्राक् निरूपितानि । आरण्यकस्य धेनोः गावयस्य मांसगुणं तु कोशे उदाहतः । गवस्य मांसं वीर्यवृद्धिकरं बलकरं स्वदुः च उदाहतम् ।

महिषः कासरः श्रुंगी श्रामः कृष्णोलूलायकः ।
विषाणीकलुषो दंशी पीनस्कन्धोरजस्वलाः ॥
महिषः सलिलप्रीतिस्वशक्तिर्भारवाहकः ।
अनद्धांस्तुबलीवर्धः ककुद्धान्वृषभोवृषः ।
उक्षा चे सौरभेच्च गोपतिश्शंतर प्रियः ॥
प्रातर्दशीं च वृषभं कल्याणं च फलप्रदम् ।
ऐश्वर्यं लभते नित्यं शंकरस्यानुवाहनम् ॥
तस्यपुत्रीभानुमती गौरत्रसुरभिर्वसु माहेयी बहुलाधेनुस्सौरभेयी
च नन्दिनी ।
गावस्य तु मांसन्तु वृष्यंबल्यंरुचिप्रदम् धातुवृद्धिकरंचैव
मुनिभिः परिकीर्तितम् ॥

8. व्याघ्रः - व्याघ्रस्य चर्मणा प्रयोजनमेव धन्वन्तरि निघण्टौ दृष्टम् । व्याघ्रचर्मं यौगिभः आसनार्थं उपयुज्यते । व्याघ्रनखधारणं ग्रहदोष निवारकं आयुः बुद्धिकरं देहवृद्धिम् च ।

व्याघ्रः पञ्चनखोव्यालशशादूलश्च गुहाशयः
पुण्डरीकस्तीक्ष्णद्रष्टृस्तरस्वीघोरदर्शनः ।।
सुखासनं व्याघ्रचर्म भिक्षुप्रीतिकरं तथा
तन्नखोग्रहदोषगघ्नस्तथायुर्देहवर्धनः ।।¹

9. वराहः - वराह मांसं बहुजनप्रियम् । वातघ्नं बलवर्धकं कान्तिकरं
च । वराहमांस धूपः ज्वरनाशकः भूतबादा
निवारकः दुष्टव्रणहरश्च ।

सूकरोवज्रदंष्ट्राश्च वराहोमोमशः किटिः दंष्ट्री दंष्ट्रायुधः क्रोडो
वीरस्कन्धो बहुप्रजः ।।
स्तब्धरोमाबलीकोलो घृष्टिः प्रोत्रीकिरस्मृतः स एव कथितो
घोणी पृथुवाराहनामतः ।।
किटिमांसं वातकरं बलवर्णकरं परम् तद्धमोज्वरभूतघ्नो
दुष्टव्रणहरः परम् ।।²

10. मृगः - मृगमांसस्य जनप्रीतिकरत्वं प्रसिद्धमेव । मधुरगुणं
लघुबलकरं वीर्यवृद्धिकरं त्रदोषहरं च ।

मृगोघहरिणोन्यङ्कः सारङ्गः पृषतोरुरुः ।
एणशशबलपृष्ठश्च पिशङ्गश्चारुलोचनः ।।
न्यङ्कस्वादुर्लघुर्वल्योवृष्योदोषत्रयापहः ।।¹

11. शुनकः - श्व मांसः यद्यपि मासाहारैः अपि नादृतः । तथापि
वातनाशकरः उदाहृतः विपाकदशायां उष्णकरश्च ।

कुक्कुरः सारमेयश्च भीषणः शुनकस्तथा ।
भूस्तरोगभषकरम्वास्यादलरको रात्रिजागरः ।।
कौलेयोमृगदंशश्च वान्तादः सुमुखस्तथा
सूकरारिः कृतज्ञश्च मृगयालुशलस्तथा ।।²

12. बिडालः - माराजालचर्मणा धूमेण ग्रहपीडा भूतपीडा
ज्वरदोषः कुष्ठः कण्डूः दद्रुः त्यादि रोगाः शान्ताः भवन्ति ।

बिडालोविषदंष्ट्रश्च मूषिकारिर्बिडालकः वृषदंशश्चमार्जालो
मायावीदीप्तलोचनः ।।
मार्जालचर्मजोधूपो ग्रहघ्नो भूतनाशनः ज्वरदोषहरः कुष्ठ
कण्डूदद्रुविनाशनः ।।¹

13. शृगालः - शृगालमांसस्यापि गुणाः धन्वतिरिणा उदाहृताः ।
किन्तु शृगालमांसस्य विनियोगः न श्रूयते । तथापि औषधरूपेण
तस्य गुणाः दर्शिताः । गुणेन कटुकः समस्तवातरोगनिवारकः
क्षयरोगनिवारकश्च । धातूनां पुष्टिं शरीरपुष्टिं त करोति ।

शृगालोजम्बुकः क्रोष्टा गोमायुः क्राष्टकः शिवा ।
वञ्चकोमृगधूर्तश्च भूरिमायोधभौरवः ।।
शृगालमांसं कटुकं गन्धर्वव्याधि नाशनम् ।
वृष्यं पुष्टिकरं बल्यं सर्ववातक्षयापहम् ।।²

14. मर्कटः - मर्कटस्य क्षीरगुणः एव दर्शितः । क्षीरं कटुकं भवति
। सन्याज रोगस्य श्वासरोगस्य च निवारकं भवति ।

मर्कटो वानरः कीशो करिरशाखा मृगः कपिः ।
प्लवङ्गमो वनैकाश्च प्लवङ्गः प्लवगः प्लवः ।।
प्लवङ्गं क्षीरं कटुकं कांससन्त्यास श्वासजित् ।।¹

एवं सर्वेषां पशूनां लोकोपकारकत्वं अस्मिन् प्रकरणे निरूपितम् ।
जीवन्ता एताः अपि पशवः मानवजातिः बहुधा उपकारकाः इति
स्पष्टम् । विशेषतः कृषिकर्माणि पशूनां विनियोगः
मानवप्राणरक्षायाः जीवातुभूतः । गतां महिषां च क्षीरं मेषादीनां
मांसं आहाररूपेण प्राणदायको भवत्येव । अपि च कैश्चित् औषध
उपयोगोपि दृष्टः ।

एतान् उपकारान् अतीत्य पशूनां उत्सर्गैः अपि प्रयोजनं बहुधा दृष्टम् । मृगमलादयः पदार्थाः सुगन्धद्रव्यरूपेण औषधरूपेण उपयुज्यन्ते । एतेषां द्रव्याणां कृतं तत् धारकाः मृगाः हन्यन्ते च यथा-

चर्मणि द्वीपिनं हन्ति दन्तयो र्दन्ति कुञ्जरम् ।
बालेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः ॥ ¹
सीमाः अण्डकोशः पुष्कलकः गन्धमृगविशेषः ।

गन्धमृगाश्च यथा ---

चित्ररेखाकरीधूर्णी मार्जालीगन्धमार्जनी ।
सुगन्धगात्रावसना कस्तूरीरोमशाल्यपि ॥
मुगन्ध पूतवृषणी विडालीकाण्डचालिनी ।
तत्कोशंवृष्यमायुष्य सौरभंगात्रगन्धजित् ॥ ²

15. कस्तूरी मृगः - पुष्कलकः एव कस्तूरी मृगः नाम्ना प्रसिद्धः । प्रायशः हिमवत्पर्वत प्रान्तेषु एव एते चरन्ते । एतेषां सीम्नः कस्तूरी लभ्यते । शीतज्वरार्तानां औषधार्थं उपयुक्तः । अद्यापि सद्यः प्रसूताभ्यः गृहेषु प्रसूति वातनिवारणाय कस्तूरी दीयते । भगवत्सेवासु चन्दनेन मिश्रितोऽयं उपयुक्तः । “कस्तूरी तिलकं” - इत्यादि स्तोत्राणि प्रसिद्धान्येव । चन्दनेन तं मिश्रणात् यक्षकर्मनामकः अनुलेपः क्रियते । एवं बहूपकारकाणां पशूनां प्रस्तावः संस्कृत वाङ्मये कीदृशो वर्तते इति विचारः एवं अत्र शोधनिबन्धे विवक्षितः ।

संदर्भ सूची

1. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ -- 254
2. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ – 255
3. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ -- 255
4. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ -- 255, 256

5. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ – 256,257
6. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ ---258
7. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ ---285,259
8. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ ---258
9. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ ---
10. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ --- 259,260,
11. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ --- 261
12. सिद्धान्तकौमुदी -- कारकप्रकरणम्, निमित्तात्कर्मयोगो व्याख्या
13. धन्वन्तरि निघण्टुः, सुवर्णादिवर्गः, पृ --- 260